

Sygn. akt V KO 15/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 24 marca 2021 r.
wniosku Sądu Rejonowego w K. z dnia 24 lutego 2021 r. (sygn. akt II K (...)), o
przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę prowadzoną w Sądzie Rejonowym w K. pod
sygnaturą akt II K (...), do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w K. z dnia 24 lutego 2021 r. (sygn. akt II K (...)) zwrócono się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy przeciwko B. W. o czyn z art. 107 § 3 k.k.s. innemu sądowi równorzędnemu. Uzasadnieniem wniosku jest stan zdrowia oskarżonego (m.in. hemofilia typu A). Z uwagi na miejsce zamieszkania oskarżonego, wskazano, że Sąd Rejonowy w B. byłby najoptymalniejszym miejscem dla toczącego się procesu. Sąd wskazał ponadto, że sprawa dotyczy także J. K. oraz Ł. W. i z uwagi na łączność podmiotowo-przedmiotową powinna być rozpoznawana w jednym postępowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Przekazanie sprawy winno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać przekonanie o braku

warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie oraz o tym, że tylko przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do trafnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego procesu. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego odstępnie od rozpoznania sprawy w sądzie miejscowo właściwym ma charakter wyjątkowy i może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości (tak m.in. w postanowieniu z dnia 4 lipca 2006 r. V KO 55/06, Biul.SN 2006/8/17).

W niniejszej sprawie Wniosek Sądu jest uzasadniony. Ustalony przez biegłych sądowych stan zdrowia oskarżonego faktycznie uniemożliwia mu efektywny udział w postępowaniu, o ile prowadzone byłoby ono w siedzibie Sądu Rejonowego w K., co w sposób ewidentny byłoby sprzeczne z dobrem wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.), zwłaszcza że prowadzenie tego postępowania z udziałem oskarżonego jest możliwe, tyle że przed innym sądem.

Prawo uczestniczenia i aktywnego brania udziału w swoim własnym procesie stanowi jedno z podstawowych praw oskarżonego w demokratycznym państwie prawa. Państwo to winno dążyć do zapewnienia efektywnej realizacji tego uprawnienia, nawet gdy konieczne jest odstępnie od ogólnej właściwości miejscowej sądu. W niniejszej sprawie uzasadnione powody związane z stanem zdrowia oskarżonego nakazują tak uczynić.

Z uwagi na wskazaną łączność podmiotowo-przedmiotową w sprawie i brak przeciwwskazań, by pozostali dwaj oskarżeni brali udział w postępowaniu przed innym sądem, prowadzi do wniosku, że uzasadnione jest przekazanie całej sprawy do Sądu Rejonowego w B. Zapewni to B.W. możliwość obrony, a pozostałym oskarżonym tego nie utrudni w stopniu naruszającym z kolei ich prawa.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.